

Vedkommende var det centrale i Ændringsforslaget. Derimod tror jeg, at vi kunne lade baade den anden og til Dels den sidste Del ligge. Ministeren erkendte ogsaa denne Gang, ligesom første Gang, at den første Del, Hovedsagen i Forslaget, er rigtig nok, men at det ikke er saa let at løse, som jeg troede. Det er muligt; men den højtærede Minister, der jo sidder inde med alle Hjælpemidlerne, er jo ogsaa i Stand til at tage Ændringen og omforme den til 3die Behandling, saaledes som han mener, den skal være. Det skal jeg villig akkviescere ved. For mig drejer det sig kun om selve Hovedsagen. Den Overlegenhed stødte mig ogsaa en lille Smule, hvormed den første Del af Ændringsforslaget blev afvist som ganske umulig, fordi jeg ikke havde vidst, at Slotsmenigheden ikke var en Menighed af samme Natur som de andre og derfor ikke skal have Valgret og Valgbarhed til Menighedsraad. Men det vedrører jo ikke Hovedpunktet deri.

Jeg maa sige, at angaaende den sidste Del af Forslaget har Ministeren ikke hørt, hvad jeg udtalte. Jeg udtalte, at jeg fandt, at det ikke var rigtigt, at de Medlemmer, der hørte til St. Petri Menighed, alligevel skulde have Stemmeret i de Sogne, hvori de bo. Det er jo en rent negativ Ting, jeg tillægger den ikke nogen afgørende Betydning. Jeg kunde for saa vidt godt taget mit Forslag tilbage, hvis Ministeren havde sagt, at det vel er en vanskelig Sag, men at der skulde blive gjort, hvad der kunde gøres i de Regulativer, der formodentlig maa udarbejdes ved denne Lejlighed, for at Loven overhovedet kan bruges. Det forekommer mig, at, naar den højtærede Minister trøstede mig med, at naar de 6 Aar vare gaaede, og der skal skabes helt andre Regler, kunde denne Sag maaske ogsaa løses, er dette for lidt. Maa jeg for Resten sige til den højtærede Minister, at han ikke maa tage fejl af, at de afskedigede ganske vist ogsaa høre til det, der kaldes Garnisonsmenighederne. Men for saa vidt ellers deres personlige Forhold tillade dem at tage Ophold i en anden Menighed, hvortil de ifølge deres Natur høre hen, kunne de gøre det, hvorefter de tjenstgørende ikke kunne det. De ere henviste til at gaa der hen, hvor de blive befalede, endog til at tage den bestemte Bolig, der bliver anvist dem, selv om den ligger i et helt andet Sogn end deres Menighed. Det var disse Ting, som jeg mente det rigtigt, at man prøvede paa at løse. Jeg vil formode, at Ministeren kan gøre noget for at løse dette Spørgs-

maal rent administrativt ved Regulativets Udfærdigelse. Jeg har kun villet rejse Spørgsmaalet. Havde jeg Grund til at tro, at der vilde blive taget Hensyn dertil, kunde jeg akkviescere derved; men 6 Aar er en for lang Tid, i hvilken disse Folk skulle være udelukkede fra al Deltagelse.

Thomsen: I Anledning af de af det ærede Medlem for Odense (M. Madsen) stillede Ændringsforslag skal jeg særlig udtale, at jeg ganske kan slutte mig til, hvad der er udtalt af den højtærede Minister. Ganske vist kan der være noget i disse Forslag, som berettiger til at tage dem under Overvejelse senere; men jeg anser Ændringsforslagene for at være affattede i en saadan Form, at de ikke nu vel kunne indgaa som Led i Forslaget. Og da Forslaget i det hele fremtræder med en midlertidig Karakter, mener jeg heller ikke, at det er saa nødvendigt at faa Ændringer af den omtalte Natur ind i Forslaget. Jeg henstiller derfor til det ærede Medlem at tage Ændringsforslagene tilbage, hvis ikke, maa jeg tilraade at forkaste dem. — Hvad de af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) stillede Ændringsforslag angaar, skal jeg blot sige, at jeg ikke kan se, at det, som der her sigtes til, trænger til nogen Forandring. Jeg mener, at de Tidsfrister for Valglisternes Affattelse, der indeholdes i Lovforslaget, ere fuldt tilstrækkelige. Jeg henstiller derfor til det ærede Medlem at tage sine Forslag tilbage; i modsat Fald maa jeg tilraade at stemme imod dem.

Hammerich: Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i at tage mine Ændringsforslag tilbage. Jeg er ikke i Tvivl om, at særlig i de store københavnske Sogne, hvor der vil blive Tale om at undersøge fra 10—20,000 Begæringer, vil det være ganske umuligt kritisk at gennemgaa og prøve dem, hvad man jo ikke kan overlade til lejet Hjælp, i det hele til, at gøre Valglisterne færdige til Fremlæggelse paa 14 Dage. Jeg anser det i alt Fald for meget usandsynligt, at de 14 Dage ville være nok, og jeg kan derfor ikke begribe, at man ikke vil gaa med til den foreslaaede Ændring. Jeg kan heller ikke, som det ærede Medlem og den højtærede Minister sagde, slaa mig til Ro med, at det kun er en midlertidig Lov, vi vedtage, thi det, hvorfor denne Lov har Betydning for mig, er netop det, at den er et Led i Loven om Nedsættelse af et kirkeligt Ud-